

Határozatok Tára

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (harmadik tanács)

2013. április 25.*

„A pénzügyi rendszereknek a pénzmosás, valamint terrorizmus finanszírozása céljára való felhasználásának megelőzése — 2005/60/EK irányelv — A 22. cikk (2) bekezdése — 2000/642/IB határozat — A hitelintézeteknek a gyanús pénzügyi műveletekre vonatkozó bejelentési kötelezettsége — A szolgáltatásnyújtás szabadsága rendszerében működő intézmény — Az információk gyűjtéséért felelős országos pénzügyi hírszerző egység azonosítása — EUMSZ 56. cikk — A szolgáltatásnyújtás szabadságának korlátozása — Közérdeken alapuló kényszerítő okok — Arányosság”

A C-212/11. sz. ügyben,

az EUMSZ 267. cikk alapján benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgyában, amelyet a Tribunal Supremo (Spanyolország) a Bírósághoz 2011. május 9-én érkezett, 2011. március 21-i határozatával terjesztett elő az előtte

a **Jyske Bank Gibraltar Ltd**

és

az **Administración del Estado** között folyamatban lévő eljárásban,

A BÍRÓSÁG (harmadik tanács),

tagjai: R. Silva de Lapuerta, a harmadik tanács elnökeként eljáró bíró, K. Lenaerts, Juhász E., J. Malenovský és D. Šváby (előadó) bírák,

főtanácsnok: Y. Bot,

hivatalvezető: A. Impellizzeri tanácsos,

tekintettel az írásbeli szakaszra és a 2012. szeptember 6-i tárgyalásra,

figyelembe véve a következők által előterjesztett észrevételeket:

- a Jyske Bank Gibraltar Ltd képviseletében M. Rubio de Casas, J. M. Olivares Blanco és J. de la Calle y Peral abogados, valamint D. Bufalá Balmaseda procurador,
- a spanyol kormány képviseletében A. Rubio González és N. Díaz Abad, meghatalmazotti minőségben,
- a francia kormány képviseletében N. Rouam és G. de Bergues, meghatalmazotti minőségben,

* Az eljárás nyelve: spanyol.

- az olasz kormány képviselőjében G. Palmieri, meghatalmazotti minőségben, segítője: F. Urbani Neri avvocato dello Stato,
- a lengyel kormány képviselőjében B. Czech és M. Szpunar, meghatalmazotti minőségben,
- a román kormány képviselőjében R. H. Radu, A. Wellman és R. Nitu, meghatalmazotti minőségben,
- az Európai Bizottság képviselőjében J. Baquero Cruz, E. Traversa, S. La Pergola és C. Vrignon, meghatalmazotti minőségben,

a főtanácsnok indítványának a 2012. október 4-i tárgyaláson történt meghallgatását követően,

meghozta a következő

Ítéletet

- 1 Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem a pénzügyi rendszereknek a pénzmosás, valamint terrorizmus finanszírozása céljára való felhasználásának megelőzéséről szóló, 2005. október 26-i 2005/60/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL L 309., 15. o.) 22. cikke (2) bekezdésének értelmezésére vonatkozik.
- 2 E kérelmet a gibraltári székhelyű és spanyolországi tevékenységét a szolgáltatásnyújtás szabadsága rendszerében kifejtő hitelintézet, a Jyske Bank Gibraltar Ltd (a továbbiakban: Jyske), valamint az Administración del Estado között, a Consejo de Ministros (minisztertanács) által 2009. október 23-én hozott – a Servicio Ejecutivo de la Comisión para la Prevención de Blanqueo de Capitales (a pénzmosás megelőzéséért felelős bizottság végrehajtó hatósága, a továbbiakban: Servicio Ejecutivo) által kért információk szolgáltatásának visszautasítása vagy az e tekintetben fennálló gondosság hiánya miatt összesen 1 700 000 euró összegű pénzbírságot és két nyilvános figyelmeztetést kiszabó 2009. április 17-i, ugyanezen Consejo de Ministros által hozott határozat ellen benyújtott fellebbezést elutasító – határozat tárgyában folyamatban lévő jogvitában terjesztették elő.

Jogi háttér

Az uniós jog

- 3 A 2001. december 4-i 2001/97/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvvel (HL L 344., 76. o.) módosított, a pénzügyi rendszerek pénzmosás céljára való felhasználásának megelőzéséről szóló, 1991. június 10-i 91/308/EGK tanácsi irányelv (HL L 166., 77. o.; magyar nyelvű különkiadás 9. fejezet, 1. kötet, 153. o., a továbbiakban: 91/308 irányelv) 6. cikkének (1) és (2) bekezdése előírja, hogy:

„(1) A tagállamok biztosítják, hogy a jelen irányelv hatálya alá tartozó intézmények és személyek, illetve azok igazgatói és alkalmazottai teljes mértékben együttműködjenek a pénzmosás leküzdéséért felelős hatóságokkal:

- a) úgy, hogy saját kezdeményezésükre tájékoztatják az ilyen hatóságokat minden olyan tényről, amely pénzmosásra utalhat;
- b) úgy, hogy az ilyen hatóságok kérelme alapján megadják az összes szükséges információt, az alkalmazandó jogszabályokban meghatározott eljárásokkal összhangban.

(2) Az (1) bekezdésben említett információkat azon tagállam pénzmosás leküzdéséért felelős hatóságához kell továbbítani, amelynek területén az információkat továbbító intézmény vagy személy található. Az információt alapesetben a jelen irányelv hatálya alá tartozó intézmény vagy személy által a 11. cikk (1) bekezdésének a) pontjában foglalt eljárásoknak megfelelően kijelölt személy vagy személyek továbbítják. [nem hivatalos fordítás]”

- 4 A 91/308 irányelvet hatályon kívül helyezte, és annak helyébe lépett a 2005/60 irányelv, melynek (40) preambulumbekzdése a következőképpen rendelkezik:

„A pénzmosás és a terrorizmus finanszírozásának nemzetközi jellegére tekintettel a tagállamok pénzügyi információs egységeinek az információcsere terén folytatott együttműködésére vonatkozó rendelkezésekről szóló, 2000. október 17-i 2000/642/IB tanácsi határozat [(HL L 271., 4. o.)] szerint a lehető legnagyobb mértékben elő kell segíteni az együttműködést és a koordinációt a [pénzügyi hírszerző egységek (a továbbiakban: FIU-k)] között, beleértve egy EU »FIU-net« (FIU-k hálózata) létrehozását. Ennek érdekében a Bizottság megadja a koordináció megkönnyítéséhez szükséges segítséget, beleértve a pénzügyi támogatást is”.

- 5 Ezen irányelv 5. cikkének értelmében „a pénzmosás és a terrorizmus finanszírozásának megelőzése érdekében a tagállamok az ezen irányelv hatálya alá tartozó területen szigorúbb rendelkezéseket is elfogadhatnak vagy hatályban tarthatnak”.

- 6 Az említett irányelv 7. cikke leírja, hogy:

„Az ezen irányelv hatálya alá tartozó intézmények és személyek az ügyfél-átvilágítási intézkedéseket a következő esetekben alkalmazzák:

- a) az üzleti kapcsolat létesítésekor;
- b) a legalább 15 000 EUR összegű alkalmi ügyletek teljesítésekor attól függetlenül, hogy az ügyletre egyetlen műveletben vagy több, összetartozónak tűnő műveletben kerül sor;
- c) pénzmosás vagy terrorizmus finanszírozása gyanújának esetében, tekintet nélkül bármilyen eltérésre, kivételre vagy küszöbértékre;
- d) ha kétség merül fel a korábban kapott ügyfélazonosító adatok valóságáról vagy megfelelőségéről.”

- 7 Ugyanezen irányelv 21. cikke szerint:

„(1) A pénzmosás és a terrorizmus finanszírozása elleni hatékony küzdelem érdekében minden tagállamnak létre kell hoznia egy FIU-t.

(2) Ezen FIU központi országos egységként jön létre. Az FIU felel az olyan információk átvételéért (és a megengedett mértékben igényléséért), elemzéséért, és az illetékes hatóságokkal való közléséért, valamint az olyan információk felfedéséért, amelyek pénzmosással, illetve terrorizmus finanszírozásával állhatnak kapcsolatban, vagy amelyeket nemzeti jogszabály, illetve rendelet ír elő. Feladatainak ellátása érdekében az FIU-t megfelelő forrásokkal kell ellátni.

(3) A tagállamok gondoskodnak arról, hogy az FIU alkalomszerűen, közvetlenül vagy közvetve hozzáférhessen azokhoz a pénzügyi, igazgatási és nyomozó hatósági információkhoz, amelyekre feladatainak megfelelő ellátásához szüksége van.”

8 A 2005/60 irányelv 22. cikke ekként rendelkezik:

„(1) A tagállamok előírják az ezen irányelv hatálya alá tartozó intézmények és személyek, valamint adott esetben ezek igazgatói és alkalmazottai számára, hogy azok teljes mértékben működjenek együtt a következő módokon:

a) saját kezdeményezésükre haladéktalanul tájékoztatják az FIU-t, ha az ezen irányelv hatálya alá tartozó intézmény vagy személy tudomására jut, vagy feltételezi, illetve alapos gyanúval rendelkezik arra vonatkozóan, hogy pénzmosást vagy terrorizmus finanszírozását követik vagy követték el, illetve kísérelnek vagy kíséreltek meg;

b) kérésére haladéktalanul ellátják az FIU-t minden szükséges információval a vonatkozó jogszabályok által megállapított eljárásoknak megfelelően.

(2) Az (1) bekezdésben említett információt annak a tagállamnak az FIU-jához kell továbbítani, amelynek a területén az információt továbbító intézmény vagy személy található. Rendes körülmények között az információkat a 34. cikkben megállapított eljárásokkal összhangban kijelölt személy vagy személyek továbbítja, illetve továbbítják.”

9 Ahogy a 2005/60 irányelv 3. cikkének (1) bekezdéséből, valamint (2) bekezdésének f) pontjából következik, az ezen irányelv 22. cikkében említett intézmények a hitelintézetek tevékenységének megkezdéséről és folytatásáról szóló, 2000. március 20-i 2000/12/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL L 126., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 6. fejezet, 3. kötet, 272. o.) értelmében vett fióktelepeket is magukban foglalják. Ez utóbbi rendelkezés úgy határozza meg a fióktelepet, mint az olyan üzletviteli helyet, amely jogilag nem önálló részét képezi valamely hitelintézetnek, és amely közvetlenül bonyolítja le a hitelintézeti tevékenység szerves részét képező ügyleteket vagy az ügyletek egy részét.

10 A 2000/642 határozat 1. cikke előírja:

„(1) A tagállamok biztosítják, hogy a pénzmosás elleni küzdelem érdekében felfedett pénzügyi információk átvételére létrehozott vagy kijelölt FIU-k együttműködnek annak érdekében, hogy a nemzeti hatáskörüknek megfelelően a FIU-n belül összegyűjtsék, elemezzék és megvizsgálják azokat az információkat, amelyek pénzmosásra utaló tényekkel kapcsolatosak lehetnek.

(2) Az (1) bekezdés céljából a tagállamok biztosítják, hogy a FIU-k – saját kezdeményezésre vagy kérésre, akár ennek a határozatnak, akár meglévő vagy jövőbeni egyetértési megállapodásoknak megfelelően – kicserélik a rendelkezésre álló olyan információkat, amelyek az információk feldolgozása vagy elemzése, illetve a FIU-nak a pénzmosással kapcsolatos pénzügyi műveleteket és az abban részt vevő természetes vagy jogi személyeket érintő vizsgálata során fontosak lehetnek.

(3) Ha a tagállam FIU-ként rendőrséget jelöl ki, az adott FIU birtokában lévő, az e határozat alapján kicserélendő információkat szolgáltathatja a fogadó tagállam erre kijelölt és az (1) bekezdésben említett területen illetékes [helyesen: az (1) bekezdésben írt feladatok tekintetében hatáskörrel rendelkező] hatósága számára.”

11 E határozat 4. cikke értelmében:

„(1) Az e határozat alapján tett minden megkereséshez a megkereső FIU által ismert lényeges tények rövid ismertetését csatolják [helyesen: rövid ismertetését csatolni kell]. A megkeresésben a FIU megjelöli a kért információ felhasználásának módját.

(2) Ha e határozat alapján megkeresést terjesztenek elő, a megkeresett FIU az összes vonatkozó információt megadja, beleértve a rendelkezésre álló pénzügyi információkat és a kért bűnüldözési adatokat anélkül, hogy a tagállamok között alkalmazandó egyezmények vagy megállapodások szerinti formális megkeresésre igényt tartana.

(3) Egy FIU megtagadhatja az olyan információk felfedését, amelyek a megkeresett tagállamban folyó nyomozást akadályozhatják, vagy kivételes körülmények esetén, ha az információk felfedése aránytalanul hátrányosan érintené egy természetes vagy jogi személy, vagy az érintett tagállam jogos érdekeit, illetve egyébként nem lenne összhangban a nemzeti jog alapelveivel. Az elutasítást megfelelően indokolni kell az információt kérő FIU számára.”

- 12 E határozat 10. cikke értelmében ezt a határozatot alkalmazni kell Gibraltárra, és ennek érdekében, 2. cikkének ellenére, Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királysága értesítheti az Európai Unió Tanácsának Főtitkárságát a Gibraltárban található FIU-ról.

A nemzeti jog

- 13 A 91/308 irányelvet a spanyol jogba a pénzmosás megelőzését szolgáló bizonyos intézkedésekről szóló, 1993. december 28-i 19/1993 törvény (Ley 19/1993 sobre determinadas medidas de prevención del blanqueo de capitales) (BOE 311. sz. 1993. december 29., 37327. o.) ültette át.
- 14 A 19/1993 törvény 2. cikke (1) bekezdésének második albekezdése értelmében:

„A jelen törvény által előírt kötelezettségek vonatkoznak:

a) a hitelintézetekre

[...]

A fenti felsorolásba azon külföldi személyek vagy szervezetek is beletartoznak, akik vagy amelyek fióktelepeiken keresztül vagy a szolgáltatásnyújtás szabadsága keretében állandó telephely nélkül a felsorolt személyekkel vagy intézményekkel azonos jellegű tevékenységet folytatnak Spanyolországban.

A kérdéses jogalanyokra azon kötelezettségek is vonatkoznak, amelyeket jelen törvény a meghatalmazottak, vagy az e jogalanyok képviselőjében eljáró egyéb természetes vagy jogi személyek által végzett ügyletek vonatkozásában ír elő.”

- 15 A tájékoztatási kötelezettséget illetően a 19/1993 törvény 3. cikke a következőket írta elő:

„Az előző cikkben felsorolt jogalanyok az alábbiak szerint kötelesek:

[...]

4. Együttműködni [a Servicio Ejecutivoval], és e célból kötelesek:

- a) saját kezdeményezésükre bejelenteni minden olyan tényt vagy ügyletet, amely arra utalhat, vagy megdönthetetlen bizonyítéka annak, hogy a tény vagy az ügylet az 1. cikkben felsorolt tevékenységekből származó pénzmosáshoz kapcsolódik. A bejelentést főszabály szerint a kötelezett személyek és szervezetek által az 1. cikk (7) bekezdésében meghatározott eljárások szerint kijelölt személy vagy személyek teszik meg. Ezen személynek vagy személyeknek kell részt venniük a bejelentésben szereplő adatokkal, vagy minden egyéb kiegészítő, a bejelentést érintő információval kapcsolatos közigazgatási vagy bírósági eljárásban.

Rendelet határozza meg azon különleges esetek vagy műveletek körét, amelyekről minden esetben bejelentést kell tenni a Servicio Ejecutivohoz.

Bejelentési kötelezettség hatálya alá tartoznak azon ügyletek is, amelyek esetében az ügyfelek természetével, tevékenységük mértékével vagy ügyleteik előzményeivel kapcsolatos ismeret nyilvánvalóan hiányos, kivéve ha a (2) bekezdésben előírt, a jelen törvény 1. cikkében felsorolt tevékenységekkel kapcsolatban elvégzett különleges vizsgálat során nem azonosítanak az ügyletek megvalósítását igazoló gazdasági, szakmai vagy üzleti indokot.

b) információkat szolgáltatni, amelyeket a Servicio Ejecutivo hatáskörének gyakorlása során kér.

[...]”

16 Az említett törvény 16. cikkének (3) bekezdése a következőképpen rendelkezett:

„A pénzmosásnak és a monetáris jogsértéseknek a megelőzéséért felelős Bizottság által megállapított iránymutatásoknak megfelelően a Servicio Ejecutivo és adott esetben a[z említett bizottság] Titkársága együttműködik más tagállamok hasonló hatáskörrel rendelkező hatóságával, különös tekintettel az azon államok hatóságával való együttműködés létrehozására, amelyeknek szuverenitása kiterjed a Spanyolországgal határos területekre [...]”

17 A 19/1993 törvényt hatályon kívül helyezte a pénzmosás és a terrorizmus finanszírozásának megelőzéséről szóló, 2010. április 28-i 10/2010 törvény (Ley 10/2010 de prevención del blanqueo de capitales y de la financiación del terrorismo) (BOE 103. sz., 2010. április 29., 37458. o.), melynek célja a 2005/60 irányelv spanyol jogrendbe történő átültetése. E törvény 48. cikkének (3) bekezdése értelmében a Servicio Ejecutivo vállalja, hogy együttműködik a hasonló hatáskörrel rendelkező külföldi hatóságokkal. A törvény előírja, hogy az információcsere különösen a 2000/642 határozatnak megfelelően, valamint az informális csoport elvei szerint történik, melynek alapján több állam, így a tagállamok FIU-jai összegyűlnek, és amely információcsere-fórumként is szolgál, valamint a különböző FIU-k, így az Egmont-csoport együttműködését segíti elő.

18 A pénzmosás megelőzését szolgáló bizonyos intézkedésekről szóló, 1993. december 28-i 19/1993 törvény (Real Decreto 925/1995 por el que se aprueba el Reglamento de la Ley 19/1993, de 28 de diciembre, sobre determinadas medidas de prevención del blanqueo de capitales végrehajtási szabályai jóváhagyásáról szóló, 1995. június 9-i 925/1995 királyi rendelet (BOE 160. sz., 1995. július 6., 20521. o.) 5. cikke (2) bekezdésének c) pontja előírja, hogy a Servicio Ejecutivo-nak be kell jelenteni az adóparadicsomokból származó vagy oda irányuló számlamozgásokat.

19 E királyi rendelet 7. cikke (2) bekezdésének b) pontja a következőket írja elő:

„A kötelezett személyek és intézmények minden esetben havonta bejelentik a Servicio Ejecutivo-nak:

[...]

b) az olyan természetes vagy jogi személyekkel, illetve olyan természetes vagy jogi személyek által megkötött ügyleteket – ideértve az ilyen személyek nevében eljáró személyek ügyleteit –, amelyek a gazdasági és pénzügyminiszter rendeletében e tekintetben meghatározott területeken vagy országokban telepedtek le, valamint az említett területekre vagy országokba irányuló, illetve területekről vagy országokból indított pénzáttalásokkal járó ügyleteket, a közreműködő személyek lakóhelyétől függetlenül, amennyiben az említett ügyletek értéke meghaladja a 30 000 eurót vagy ennek külföldi pénznemben kifejezett ellenértékét.”

- 20 Az adóparadicsomnak minősülő területeket és az együtt nem működő területeket előzetesen meghatározta az 1991. július 5-i 1080/1991 királyi rendelet (BOE 167. sz., 1991. július 13., 233371. o.), és a bizonyos államokkal kapcsolatban álló ügyleteknek a pénzmosás és a monetáris jogsértések megelőzéséért felelős bizottság végrehajtó hatósága (Servicio Ejecutivo) felé fennálló bejelentési kötelezettség végrehajtásáról szóló, 2002. október 24-i ECO/2652/2002 rendelet (Orden ECO/2652/2002 por la que se desarrollan las obligaciones de comunicación de operaciones en relación con determinados países al Servicio Ejecutivo de la Comisión de Prevención del Blanqueo de Capitales e Infracciones Monetarias) (BOE 260. sz., 2002. október 30., 38033. o.). Gibraltár szerepel ezen a listán.
- 21 A Tribunal Supremo tájékoztatása szerint a pénzmosásról és a bűncselekményből származó jövedelmekről szóló 2007. évi törvény [Crime (Money Laundering and Proceeds) Act 2007] 5. cikke, amely a gibraltári jogba átülteti a 2005/60 irányelvet, előírja a banktitok tiszteletben tartását.

Az alapeljárás és az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdés

- 22 A Jyske, mely a dán NS Jyske Bank leányvállalata, egy gibraltári székhelyű hitelintézet és a Financial Services Commission (Pénzügyi Szolgáltatások Bizottsága) ellenőrzése alá tartozik.
- 23 Az előzetes döntéshozatalra utaló határozat szerint a Jyske az alapügy tényállása idején Spanyolországban a szolgáltatásnyújtás szabadsága rendszerében, azaz telephely létesítése nélkül folytatta tevékenységét.
- 24 A spanyol FIU, a Servicio Ejecutivo 2007. január 30-án arról tájékoztatta a Jyskét, hogy mivel nem jelölt ki meghatalmazottat, aki jogosult lenne az e hatósággal való kapcsolattartásra, kénytelen ellenőrizni a Jyske szervezeti felépítését, valamint az általa a szolgáltatásnyújtás szabadsága rendszerében Spanyolországban végzett tevékenységekkel kapcsolatos eljárásokat. Ennek alkalmával a Servicio Ejecutivo a Jyskét arra kérte, hogy 2007. március 1-je előtt nyújtson be dokumentumokat, valamint különösen az ügyfeleinek azonosítására vonatkozó információkat.
- 25 E kérés a Servicio Ejecutivo 2007. január 24-i jelentését követte, amely szerint a Jyske Spanyolországban fontos tevékenységet folytat, amely különösen abban áll, hogy spanyolországi ingatlanszerzésekhez záloghiteleket nyújt. Az említett jelentés szerint „az intézet annak érdekében, hogy e tevékenységét Spanyolországban fejleszthesse, kettős támogatásban részesül, nevezetesen az anyavállalata spanyolországi fióktelepének, valamint különösen két marbellai [(Spanyolország)] ügyvédi irodának a támogatásában. A nyilvános információk szerint a két iroda egyikének a tulajdonosa ellen vizsgálat indult pénzmosás bűncselekményének gyanúja miatt, és a neve – ugyanúgy, mint a fent említett másik ügyvédi iroda neve – számos olyan, a Servicio Ejecutivo-nak jelzett ügyletben feltűnik, amelyeket a pénzmosásra utaló jelekre vonatkozó tájékoztatási kötelezettség hatálya alá tartozó egyéb személyek jelentettek be.” Ezekre az információkra tekintettel a Servicio Ejecutivo úgy vélte, hogy nagyon nagy a kockázata annak, hogy a Jyskét a Spanyolországban a szolgáltatásnyújtás szabadsága rendszerében végzett tevékenységének keretében pénzmosási ügyletekhez használják. A Servicio Ejecutivo 2007. január 24-i jelentése szerint az e célból alkalmazott mechanizmus abból áll, hogy Gibraltárban „olyan társasági struktúrákat hoztak létre, amelyek célja végső soron annak megakadályozása, hogy a Spanyolországban – főként a Costa del Solon – szerzett ingatlanok végső és tényleges tulajdonosának kiléte, valamint [...] az említett ingatlanszerzésekhez felhasznált pénzüsszegek eredete kitudódhasson”.
- 26 2007. február 23-án a Jyske közleményben tájékoztatta a Servicio Ejecutivo-t arról, hogy véleményt kért a felügyeleti szervétől, a Financial Services Commissiontól annak megállapítására, hogy a banktitokra és a személyes adatok védelmére vonatkozó gibraltári szabályozás sérelme nélkül jogosult-e ezen információk rendelkezésre bocsátására. E bizottság 2007. március 14-én javaslatot tett a Servicio

Ejecutivónak egy kölcsönös együttműködési eljárásban való részvételre. A Servicio Ejecutivo 2007. április 2-i levelében tudatta az említett bizottsággal, hogy a Jyske kötelezettsége a spanyol területen végzett tevékenysége alapján áll fenn.

- 27 2007. június 12-én a Jyske továbbította a Servicio Ejecutivo-nak a kért információk egy részét. A Gibraltárban a banktitokra alkalmazandó szabályokra hivatkozással ugyanakkor megtagadta az ügyfelei kilétére vonatkozó adatok közlését. Ezek az információk nem tartalmazták a Jyske által 2004. január 1-je óta megvalósított azon gyanús ügyletek másolatait sem, amelyeket Spanyolországban a szolgáltatásnyújtás szabadsága rendszerében folytatott tevékenységei keretében végzett.
- 28 Következésképpen 2007. október 25-én a Servicio Ejecutivo titkársága vizsgálatot indított a Jyske ellen, különösen azt kifogásolva, hogy megsértette a 19/1993 törvény rendelkezéseit.
- 29 E vizsgálat során 2009. április 17-én a Consejo de Ministros megállapította, hogy a Jyske azzal, hogy nem teljesítette a 19/1993 törvény alapján fennálló tájékoztatási kötelezettségét, a következőképpen meghatározott súlyos jogsértést követte el: „a Servicio Ejecutivo által írásban kért pontos információk szolgáltatásának visszautasítása vagy az e tekintetben fennálló gondosság elmulasztása” és a „rendeletben meghatározott különleges esetekre vonatkozó tájékoztatási kötelezettség (rendszeres jelentéstétel) megsértése.” Következésképpen a Jyskével szemben két nyilvános figyelmeztetés, és két – összesen 1 700 000 eurós összegű – pénzügyi szankció alkalmazását rendelte el.
- 30 A Jyske 2009. április 30-án fellebbezett e határozattal szemben, amelyet a Consejo de Ministros 2009. október 23-án elutasított. A Jyske ezért a Tribunal Supremo előtt közigazgatási pert indított. E kereset alátámasztása érdekében arra hivatkozik, hogy a 2005/60 irányelv alapján a tájékoztatási kötelezettsége csak a gibraltári hatóságok felé áll fenn, és a spanyol szabályozás, mivel e kötelezettséget a szolgáltatásnyújtás szabadsága rendszerében Spanyolországban működő hitelintézetekre is kiterjeszti, nem felel meg ezen irányelv rendelkezéseinek.
- 31 Ilyen körülmények között a Tribunal Supremo úgy határozott, hogy az eljárást felfüggeszti, és előzetes döntéshozatal céljából az alábbi kérdést terjeszti a Bíróság elé:

„A [...] 2005/60 [...] irányelv 22. cikke (2) bekezdésének alkalmazásában valamely tagállam jogosult-e előírni, hogy az állandó letelepedés nélkül a területén működő hitelintézetek által továbbítandó információkat kötelezően és közvetlenül a saját pénzmosás megelőzéséért felelős hatóságainak kell továbbítani, vagy az információkérést éppen ellenkezőleg azon tagállam FIU-jának kell címezni, amelynek területén a megkeresett hitelintézet található?”

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdésről

Az elfogadhatóságról

- 32 A Spanyol Királyság úgy véli, hogy az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdés elfogadhatatlan, mivel az tisztán hipotetikus, és nem kapcsolódik az alapjogvita tárgyához, ugyanis az a 2005/60 irányelv – melyet legkésőbb 2007. december 15-ig kell átültetni – 22. cikke (2) bekezdésének értelmezésére vonatkozik, márpedig a Jyskéhez címzett információkérések 2007. január 30. és 2007. június 12. között történtek.
- 33 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy az állandó ítélkezési gyakorlat szerint kizárólag az ügyben eljáró és határozathozatalra hivatott nemzeti bíróság hatáskörébe tartozik annak megítélése, hogy – tekintettel az ügy különleges jellemzőire – ítélete meghozatalához szükségesnek tartja-e az előzetes döntéshozatalt, és ha igen, a Bíróságnak feltett kérdései relevánsak-e. Következésképpen, amennyiben a

feltett kérdések az uniós jog értelmezésére vonatkoznak, a Bíróság – főszabály szerint – köteles határozatot hozni (a C-416/10. sz., Križan és társai ügyben 2013. január 15-én hozott ítélet 53. pontja és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

- 34 Ebből következően az uniós jog értelmezésére vonatkozóan előterjesztett kérdések releváns voltát vélelmezni kell. A Bíróság csak akkor tagadhatja meg valamely nemzeti bíróság által benyújtott előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdésről való döntést, ha az uniós jog kért értelmezése nyilvánvalóan semmilyen összefüggésben nincs az alapügy tényállásával vagy tárgyával, ha a probléma hipotetikus jellegű, vagy ha nem állnak a Bíróság rendelkezésére azok a ténybeli vagy jogi elemek, amelyek szükségesek ahhoz, hogy az elé terjesztett kérdésekre hasznos választ adhasson (a C-570/07. és C-571/07. sz., Blanco Pérez és Chao Gómez egyesített ügyekben 2010. június 1-jén hozott ítélet [EBHT 2010., I-4629. o.] 36. pontja, valamint a C-509/10. sz., Geistbeck-ügyben 2012. július 5-én hozott ítélet 48. pontja).
- 35 Az értelmezni kért 2005/60 irányelv 2005. december 15-én lépett hatályba, tehát a Servicio Ejecutivo-nak a Jyskéhez 2007. január 30-án és 2007. június 12-én címzett információkéréseket megelőzően. Ezen túlmenően, noha az említett irányelv átültetésének határideje csak 2007. december 15-én járt le, az alapeljárás a Consejo de Ministros-nak a Jyskével szemben 2009. október 23-án, azaz az irányelv átültetésére nyitva álló határidő lejárta után elfogadott határozatának jogszerűségére vonatkozik.
- 36 Ebből következik, hogy az előzetes döntéshozatal iránti kérelem elfogadható.

Az ügy érdeméről

- 37 Kérdésével a kérdést előterjesztő bíróság lényegében arra vár választ, hogy a 2005/60 irányelv 22. cikkének (2) bekezdését akként kell-e értelmezni, hogy azzal ellentétes valamely tagállam olyan nemzeti szabályozása, amely előírja a tevékenységüket a szolgáltatásnyújtás szabadsága rendszerében e tagállam területén kifejtő hitelintézeteknek, hogy a pénzmosás elleni küzdelem érdekében a kért információkat közvetlenül e tagállam FIU-jának jelentsék be.
- 38 Előjáróban emlékeztetni kell arra, hogy az állandó ítélkezési gyakorlat szerint a Bíróság annak érdekében, hogy az előzetes döntéshozatalra kérdést előterjesztő bíróságnak hasznos választ adjon, figyelembe vehet olyan uniós jogi normákat, amelyekre a nemzeti bíróság kérdésében nem hivatkozott (a C-230/06. sz. Militzer & Münch-ügyben 2008. április 3-án hozott ítélet [EBHT 2008., I-1895. o.] 19. pontja).
- 39 A jelen esetben a feltett kérdésre adandó válasz nem kizárólag a 2005/60 irányelv 22. cikke (2) bekezdésének értelmezésétől függ, hanem szükséges egyaránt figyelembe venni egyrészt az említett irányelv valamennyi rendelkezését és a 2000/642 határozatot, másrészt pedig az EUMSZ 56. cikket.

A 2005/60 irányelvről

- 40 A 2005/60 irányelv 22. cikke (2) bekezdésének szövegéből kifejezetten következik, hogy az irányelvből eredő kötelezettségek hatálya alá tartozó intézményeknek és személyeknek a pénzmosás és a terrorizmus finanszírozásának felderítéséhez szükséges információkat azon tagállam FIU-jának kell továbbítaniuk, amelynek területén találhatók.
- 41 Ellentétben a spanyol kormány állításával „a tagállam, amelynek a területén az információt továbbító intézmény vagy személy található” kifejezés nem értelmezhető úgy, hogy az az érintett jogalany által a szolgáltatásnyújtás szabadsága rendszerében végzett tevékenység esetében azon fogadó tagállam területére utal, ahol a tevékenységet kifejtik.

- 42 Egyrészt ugyanis ezen olvasat nem felel meg a kérdéses kifejezések szokásos értelmének. Másrészt az említett irányelv 22. cikkének (2) bekezdése nem tesz különbséget olyan szolgáltatások között, amelyeket abban a tagállamban nyújtanak, ahol a jogalany található, és amelyeket a szolgáltatásnyújtás szabadsága rendszerében más tagállamokban végeznek, valamint a szolgáltatásnyújtás szabadsága rendszerében nyújtott szolgáltatások tekintetében szükségszerűen azt sem jelöli meg, hogy azé a tagállamé legyen a hatáskörrel rendelkező FIU, amelyben az említett szolgáltatásokat nyújtják.
- 43 Ebből az következik, hogy ugyanezen irányelv 22. cikkének (2) bekezdését akként kell értelmezni, hogy az előírja, hogy az érintett jogalanyoknak azon tagállam FIU-jával kell közölniük a kért információkat, amelynek területén található, azaz a szolgáltatásnyújtás szabadsága rendszerében végrehajtott ügyletek esetében a székhely szerinti tagállam FIU-jával.
- 44 Meg kell azonban vizsgálni, hogy e rendelkezés egyébként ellentétes-e azzal, hogy a fogadó tagállam a szolgáltatásnyújtás szabadsága rendszerében tevékenységét a területén kifejtő hitelintézetnek előírja, hogy az érintett információkat közvetlenül saját FIU-jának továbbítsa.
- 45 E tekintetben először is meg kell jegyezni, hogy a 2005/60 irányelv 22. cikke (2) bekezdésének szövege kifejezetten nem tiltja meg ezt a lehetőséget.
- 46 Másodsor meg kell jegyezni, hogy noha a 2005/60 irányelv kettős jogalapra épül, tehát az EK 47. cikkének (2) bekezdésére (jelenleg az EUMSZ 53. cikkének (1) bekezdése), valamint az EK 95. cikkére (jelenleg az EUMSZ 114. cikke), és így a belső piac megfelelő működését is biztosítja, fő célja mégis a pénzügyi rendszernek a pénzmosás, valamint a terrorizmus finanszírozása céljára való felhasználásának megelőzése, és szövegéből, preambulumbekendéseiből, valamint elfogadásának tényéből – ahogy az azt megelőző 91/308 irányelv esetében is – következik, hogy nemzetközi összefüggésben alkalmazza és kötelezővé teszi az Unióban annak a nemzetközi pénzügyi akció munkacsoportnak (a továbbiakban: FATF) az ajánlásait, amely a pénzmosás elleni küzdelem fő nemzetközi szerve.
- 47 Következésképpen az olyan szabályozás, mint az alapügybeli, melynek célja annak lehetővé tétele, hogy a fogadó tagállam hatáskörrel rendelkező hatóságai a pénzmosás és a terrorizmus finanszírozása elleni hatékonyabb küzdelem érdekében szükséges információkat megszerezzék, a 2005/60 irányelv által előírthoz hasonló célt képez.
- 48 Harmadszor, a 2005/60 irányelv nem vonja el a pénzmosás tekintetében fennálló vizsgálati és a bűncselekmények üldözésével kapcsolatos hatáskört azon tagállam hatóságaitól, ahol a gyanús ügyletek vagy műveletek megvalósulnak. Márpedig ez az eset áll fenn, amikor az ügyletek a szolgáltatásnyújtás szabadsága útján valósulnak meg.
- 49 Ebből az következik, hogy a 2005/60 irányelv 22. cikkének (2) bekezdésével főszabály szerint nem ellentétes az a tagállami szabályozás, amely előírja a szolgáltatásnyújtás szabadsága rendszerében tevékenységüket a területén kifejtő hitelintézeteknek, hogy a kért információkat közvetlenül a saját FIU-juknak küldjék meg, amennyiben egy ilyen szabályozás célja az uniós jog tiszteletben tartásával a pénzmosás és a terrorizmus finanszírozása elleni küzdelem hatékonyságának erősítése.
- 50 Az ilyen szabályozás így nem kérdőjelezheti meg a 2005/60 irányelv által meghatározott elveket az annak hatálya alá tartozó jogalanyok bejelentési kötelezettsége tekintetében, valamint a 2000/642 határozat által előírt, a FIU-k közötti létező együttműködési formák és információcsere hatékony érvényesülését sem csorbíthatja.
- 51 E tekintetben meg kell jegyezni egyrészt, hogy valamely tagállam által elfogadott olyan szabályozás, amely előírja egy másik tagállamban található és tevékenységüket a szolgáltatásnyújtás szabadsága rendszerében a területén kifejtő pénzügyi intézményeknek, hogy a pénzmosás és a terrorizmus finanszírozása elleni küzdelem érdekében szükséges információkat közvetlenül a saját FIU-juknak

küldjék meg, nem mentesítheti a 2005/60 irányelvben említett hitelintézeteket azon kötelezettségtől, hogy ezen irányelv 22. cikkének megfelelően a kért információkat azon tagállam FIU-jának szolgáltatassák, amelynek területén találhatók.

- 52 Másrészt a 2005/60 irányelvben, valamint a 2000/642 határozatban szabályozott FIU-k közötti koordinációt és együttműködést tekintve ezen irányelv (40) preambulumbekzdéséből következik, hogy „a pénzmosás és a terrorizmus finanszírozásának nemzetközi jellegére tekintettel a 2000. október 17-i 2000/642 tanácsi határozata szerint a lehető legnagyobb mértékben elő kell segíteni az együttműködést és a koordinációt az FIU-k között, beleértve egy EU »FIU-net« [...] létrehozását.”
- 53 E tekintetben először is meg kell jegyezni, hogy a 2005/60 irányelv számos konkrét és részletes kötelezettséget, így ügyfél-átvilágítási, bejelentési és dokumentummegőrzési kötelezettséget határoz meg, amelyeket a tagállamoknak az érintett pénzügyi intézményekre kell terhelniük, a FIU-k közötti együttműködést illetően azonban semmilyen kötelezettséget vagy eljárást nem határoz meg, csak azt írja elő 38. cikkében, hogy „a Bizottság megadja a szükséges támogatást a koordináció megkönnyítése érdekében, beleértve a Közösségen belüli FIU-k közötti információcserét is.”
- 54 Ezt követően meg kell állapítani, hogy az olyan nemzeti szabályozás, mint az alapügybeli, a 2000/642 határozat egyik rendelkezését sem sérti, ha az ilyen szabályozást elfogadó tagállam FIU-ja nem mentesül más tagállamok FIU-jaival történő együttműködési kötelezettségétől és fordítva, változatlanul megőrzi a jogát arra, hogy a pénzmosás elleni küzdelem céljából dokumentumok vagy információk átadását kérje.
- 55 Az ilyen szabályozás ugyanis nem ellentétes a FIU-k közötti, a 2000/642 határozatban foglalt együttműködési mechanizmussal, hanem ehhez kapcsolódóan az érintett tagállam FIU-jának eszköze arra, hogy a területén a szolgáltatásnyújtás szabadsága rendszerében gyakorolt tevékenység speciális esetében közvetlenül információkat szerezhessen.
- 56 A fentiekből következik, hogy a 2005/60 irányelv 22. cikkének (2) bekezdésével nem ellentétes az olyan nemzeti szabályozás, mint az alapügybeli, amennyiben a jelen ítélet 49., 51. és 54. pontjában meghatározott feltételeknek megfelel.

Az EUMSZ 56. cikkről

- 57 Az uniós jog jelen ítélet 50. pontja értelmében vett tiszteletben tartása felülvizsgálatának érdekében még meg kell vizsgálni azt, hogy az EUMSZ 56. cikkével nem ellentétes-e az olyan nemzeti szabályozás, mint az alapügybeli, melynek alapján egy olyan hitelintézet, amely az érintett tagállam területén nyújt szolgáltatást anélkül, hogy itt letelepedett volna, közvetlenül e fogadó tagállam FIU-jának köteles benyújtani a gyanús ügyletekről szóló bejelentéseit és az e hatóság által kért információkat.
- 58 A Bíróság állandó ítélkezési gyakorlata szerint az EUMSZ 56. cikke nemcsak a más tagállamban letelepedett, szolgáltatást nyújtó személyekkel szemben az állampolgárság alapján alkalmazott minden megkülönböztetés eltörlését követeli meg, hanem ugyanúgy valamennyi korlátozás megszüntetését akkor is, ha azok különbségtétel nélkül vonatkoznak a nemzeti és az egyéb tagállamokból származó szolgáltatásnyújtókra, amennyiben azok akadályozzák, zavarják vagy kevésbé vonzóvá teszik egy másik olyan tagállamban letelepedett szolgáltatásnyújtó szolgáltatásait, ahol az jogszerűen nyújt hasonló szolgáltatásokat (a C-369/96. és C-376/96. sz., Arblade és társai egyesített ügyekben 1999. november 23-án hozott ítélet [EBHT 1999., I-8453. o.] 33. pontja, valamint a C-577/10. sz., Bizottság kontra Belgium ügyben 2012. december 19-én hozott ítélet 38. pontja, és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

- 59 Valamely első tagállami olyan szabályozás, mint az alapügybeli, amely egy másik tagállamból a szolgáltatásnyújtás szabadsága rendszerében tevékenységét ezen első tagállam területén kifejtő hitelintézetnek azt a kötelezettséget írja elő, hogy közvetlenül az első tagállam FIU-jának továbbítsa az információkat, a szolgáltatásnyújtás szabadsága korlátozásának minősül, mivel a szolgáltatásnyújtás szabadsága rendszerében végzett tevékenységekre nézve nehézségeket és többletköltségeket okoz, valamint növelheti a már elvégzett ellenőrzések számát abban a tagállamban, ahol a kérdéses intézmény található, visszatartva utóbbit attól, hogy az említett tevékenységeket végezze.
- 60 Mindazonáltal a Bíróság állandó ítélkezési gyakorlata szerint az olyan nemzeti szabályozás, amely a teljes uniós szintű harmonizáció tárgyát nem képező területre vonatkozik, és amely különbségtétel nélkül alkalmazandó minden, az érintett tagállam területén tevékenységet végző személy vagy vállalkozás tekintetében, a szolgáltatásnyújtás szabadságát korlátozó hatása ellenére is igazolható, feltéve hogy olyan, közérdeken alapuló kényszerítő indokot szolgál, amelyet még nem védenek a szolgáltatást nyújtóra a székhelye szerinti tagállamban vonatkozó szabályok; hogy alkalmas céljainak elérésére; továbbá hogy nem haladja meg a céljai eléréséhez szükséges mértéket (lásd a fent hivatkozott Arblade és társai ügyben hozott ítélet 34. és 35. pontját, valamint a C-168/04. sz., Bizottság kontra Ausztria ügyben 2006. szeptember 21-én hozott ítélet [EBHT 2006., I-9041. o.] 37. pontját).
- 61 Márpedig a pénzmosás elleni küzdelem nem képezi az Unió szintjén teljes harmonizáció tárgyát. A 2005/60 irányelv ugyanis minimális harmonizációt céloz, és különösen 5. cikke lehetővé teszi a tagállamoknak, hogy szigorúbb rendelkezéseket fogadjanak el, amennyiben e rendelkezések a pénzmosás és a terrorizmus elleni küzdelem megerősítését szolgálják.
- Közérdeken alapuló kényszerítő indok
- 62 A pénzmosás és a terrorizmus elleni küzdelem, valamint megelőzésük törvényes célokat képez, amelyek iránt a tagállamok mind nemzetközi szinten, mind az Unió szintjén elkötelezettek.
- 63 Ahogy a 2005/60 irányelv (1) preambulumbekzdése leírja, melynek célja a FATF ajánlásainak uniós szintű végrehajtása, „a jelentős feketepénz-áramlás árthat a pénzügyi szektor stabilitásának és tekintélyének, és fenyegetést jelent az egységes piacra nézve; a terrorizmus társadalmunk alapjait támadja meg”. Ugyanígy ezen irányelv (3) preambulumbekzdése értelmében „bűnözői cselekményeik elősegítése érdekében a pénzmosás és a terrorizmus finanszírozásának elkövetői megpróbálhatnának előnyt húzni a tőkemozgás szabadságából és a pénzügyi szolgáltatásnyújtás szabadságából”.
- 64 A Bíróság már egyébként elfogadta, hogy a pénzmosás elleni küzdelem, mely a közrend védelmének célkitűzéséhez igazodik, olyan törvényes célnak minősül, mely alkalmas a szolgáltatásnyújtás szabadsága korlátozásának igazolására (lásd ebben a vonatkozásban a C-212/08. sz. Zeturf-ügyben 2011. június 30-án hozott ítélet [EBHT 2011., I-5633. o.] 45. és 46. pontját).
- A kérdéses nemzeti szabályozásnak a kívánt célok elérésére való alkalmassága
- 65 Mivel a fogadó tagállam hatóságainak kizárólagos hatáskörébe tartozik a területén elkövetett olyan bűncselekmények, mint a pénzmosás vagy a terrorizmus finanszírozása büntetendővé nyilvánítása, üldözése és visszaszorítása, indokolt, hogy az említett tagállam területén végrehajtott gyanús ügyletekre vonatkozó információkat e tagállam FIU-jának továbbítsák. Egy olyan nemzeti szabályozás, mint az alapügybeli, lehetővé teszi az érintett tagállam számára, hogy minden olyan esetben, amikor ésszerű kétely merül fel a pénzügyi művelet jogszerűségét illetően, követelhesse a számára hasznosnak vélt információk közlését annak érdekében, hogy a nemzeti hatóságok teljesíthessék feladataikat, és adott esetben felelősségre vonhassák és büntethessék a felelősöket.

- 66 Ezenkívül, ahogy a főtanácsnok indítványának 109. pontjában kiemelte, egy ilyen szabályozás lehetővé teszi az érintett tagállam számára, hogy a hitelintézet által a területén végrehajtott valamennyi pénzügyi műveletet felügyelje, függetlenül attól, hogy a hitelintézet a szolgáltatását milyen formában nyújtja, társasági székhely vagy fióktelep létrehozása útján, vagy a szolgáltatásnyújtás szabadsága keretében. Ily módon a Bíróság állandó ítélkezési gyakorlatának megfelelően, mely szerint a nemzeti szabályozás csak akkor alkalmas az említett cél megvalósítására, ha azt valóban összefüggő és rendszeres módon kívánja elérni (a C-169/07. sz. Hartlauer-ügyben 2009. március 10-én hozott ítélet [EBHT 2009., I-1721.o.] 55. pontja), minden piaci szereplőt hasonló kötelezettség terhel attól a pillanattól kezdve, hogy tevékenységeiket ugyanazon tagállam területén folytatják, és hasonló pénzügyi szolgáltatásokat nyújtanak, amelyek többé-kevésbé széles körben használhatók a pénzmosás vagy a terrorizmus finanszírozásának céljaira.
- 67 Következésképpen az olyan nemzeti szabályozás, mint az alapügybeli, amely előírja az e tagállam területén a szolgáltatásnyújtás szabadsága rendszerében végzett ügyletekre vonatkozó információk továbbítását a fogadó tagállam FIU-jának, olyan intézkedésnek tekinthető, amely alkalmas az említett nemzeti szabályozás által kitűzött cél hatékonyan és koherens módon történő elérésére.
- Arányosság
- 68 Az állandó ítélkezési gyakorlat szerint a szolgáltatásnyújtás szabadságának korlátozása kizárólag akkor arányos, ha alkalmas a kitűzött cél elérésének biztosítására, és nem lépi túl az annak eléréséhez szükséges mértéket (lásd ebben az értelemben a C-255/04. sz., Bizottság kontra Franciaország ügyben 2006. június 15-én hozott ítélet [EBHT 2006., I-5251. o.] 44. pontját és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot).
- 69 A pénzmosás és a terrorizmus finanszírozása elleni hatékony küzdelem érdekében egy tagállamnak meg kell tudnia szerezni a szükséges információkat a területén elkövetett vagy az ott létrehozott jogalanyokkal kapcsolatos bűncselekmények lehetséges eseteinek felderítése és üldözése céljából.
- 70 Az olyan nemzeti szabályozás, mint az alapügybeli, mely előírja a területén a szolgáltatásnyújtás szabadsága rendszerében működő hitelintézeteknek, hogy az említett információkat közvetlenül a saját FIU-juknak szolgáltatassák, mindazonáltal csak akkor arányos, ha a 2000/642 határozattal összefüggésben a 2005/60 irányelv 22. cikkében előírt mechanizmus nem teszi lehetővé az említett FIU-nak, hogy ezen információkat azon tagállam FIU-jának közreműködésével szerezze meg, ahol a hitelintézet található, valamint hogy ugyanolyan hatékonyan lépjen fel a pénzmosás és a terrorizmus finanszírozásának leküzdése érdekében.
- 71 A fogadó tagállam FIU-jának a szükséges információknak a székhely szerinti tagállam FIU-jától történő megszerzése ugyanis az érintett hitelintézet számára kisebb adminisztratív és pénzügyi terhet jelent, mint a fogadó tagállam FIU-jához történő közvetlen információátadás. Egyrészt előfordulhat, hogy a székhely szerinti tagállam FIU-ja már rendelkezik a kért információkkal, mivel a hitelintézet köteles részére a 2005/60 irányelv 22. cikkének (2) bekezdése alapján információkat továbbítani. Másrészt ha azon tagállam FIU-jának kellene ettől az intézménytől információkat kérni, ahol a hitelintézet található, az adminisztratív terhelés ebben az esetben is alacsonyabb lenne, mivel a hitelintézetnek csak egyetlen kapcsolattartónak kellene válaszolnia.
- 72 Meg kell tehát vizsgálni, hogy a 2000/642 határozat által létrehozott együttműködési mechanizmus és információcsere minden körülmények között biztosítja-e a fogadó tagállamnak a pénzmosás és a terrorizmus leküzdése elleni hatékony küzdelmet a területén a szolgáltatásnyújtás szabadsága rendszerében tevékenységét gyakorló hitelintézetek vonatkozásában.
- 73 E tekintetben emlékeztetni kell, hogy a FIU-k közötti ezen együttműködési mechanizmus tartalmaz bizonyos hiányosságokat.

- 74 Először is emlékeztetni kell arra, hogy a 2000/642 határozat fontos kivételeket tartalmaz a kért információknak a megkeresett FIU-tól a megkereső FIU részére történő továbbítási kötelezettsége tekintetében. E határozat 4. cikkének (3) bekezdése így előírja, hogy a FIU megtagadhatja az olyan információk felfedését, amelyek a megkeresett tagállamban folyó nyomozást akadályozhatják, vagy ha az információk felfedése aránytalanul hátrányosan érintené egy természetes vagy jogi személy, vagy az érintett tagállam jogos érdekeit, illetve egy ilyen felfedés sértené a nemzeti jog alapelveit, e fogalmakat azonban nem határozza meg.
- 75 Ugyanígy nem vitatott, hogy a pénzmosás vagy a terrorizmus finanszírozása jelenségeinek leküzdése tárgyában, valamint szükségszerűen e jelenségek megelőzése tekintetében a hatóságok válaszanak a lehető leggyorsabbnak kell lennie. A 2005/60 irányelv 22. cikkének (1) bekezdése egyébként kifejezetten pontosítja, hogy az érintett információkat a hitelintézeteknek haladéktalanul be kell nyújtaniuk, amennyiben azok a hatáskörrel rendelkező FIU által kért gyanús ügyletekről szóló spontán bejelentéseket vagy a szükséges információkat érintik. Következésképpen a szükséges információknak közvetlenül azon tagállam FIU-jának történő továbbítása, ahol az ügyleteket megvalósították, a pénzmosás vagy a terrorizmus finanszírozása elleni hatékony küzdelem legmegfelelőbb eszköze.
- 76 Ezenkívül a 2000/642 határozat nem ír elő határidőt a megkeresett FIU által történő információtovábbításra, valamint szankciót sem határoz meg a kért információk megkeresett FIU általi átadása végrehajtásának elmulasztása vagy indokolatlan visszautasítása esetére.
- 77 Végül meg kell állapítani, hogy a pénzmosás vagy a terrorizmus finanszírozása elleni küzdelemhez szükséges információk megszerzése érdekében a FIU-k közötti együttműködés mechanizmusának alkalmazása különleges nehézségeket vet fel a szolgáltatásnyújtás szabadsága rendszerében végzett tevékenységek tekintetében.
- 78 Először is ezzel összefüggésben annak a fogadó tagállamnak a FIU-ja rendelkezik a legtöbb ismerettel a tagállam területén felmerülő, a pénzmosáshoz és a terrorizmus finanszírozásához kapcsolódó kockázatokról, amelynek területén a kifogásolt pénzügyi ügyleteket végrehajtották. Ezt az egységet ugyanis nemcsak a 2005/60 irányelv hatálya alá tartozó intézmények és személyek, hanem a pénzügyi bűncselekmények üldözésével és visszaszorításával megbízott valamennyi nemzeti hatóság is tájékoztatja minden olyan tényről, amely az említett területen elkövetett pénzügyi bűncselekményekhez kapcsolódhat, akár közigazgatási, jogalkalmazási vagy represszív feladatokat ellátó hatóságokról, akár a tőzsdépiacok vagy a származékos pénzügyi termékpiacok felügyeleti szerveiről van szó.
- 79 Másrészt annak érdekében, hogy a 2000/642 határozat alapján a FIU-k együttműködési mechanizmusainak közvetítésével információkérést lehessen végrehajtani, a FIU-nak már birtokában kell lennie azon információknak, amelyek a pénzmosás vagy a terrorizmus finanszírozásának gyanúját jelzik. A 2005/60 irányelv 22. cikkének (2) bekezdése alapján a gyanús műveletekre vonatkozó bejelentéseket a székhely szerinti tagállam FIU-jának teszik, és a 2000/642 határozat nem ír elő kötelezettséget azoknak hivatalbóli továbbítására a fogadó tagállam FIU-jának, ez utóbbi így csak ritkán rendelkezik a szükséges gyanús információkkal, hogy a székhely szerinti tagállam FIU-jához információkéréssel fordulhasson.
- 80 Másfelől amennyiben a fogadó tagállam FIU-jához történő bejelentési kötelezettsége a szolgáltatásnyújtás szabadsága rendszerében tevékenykedő hitelintézetre nézve további költségeket, valamint adminisztratív kiadásokat von is magával, ezek eléggé korlátozottak lesznek, mivel az említett hitelintézetek már kötelesek azon tagállam FIU-ja részére történő információtovábbításhoz szükséges infrastruktúra kialakítására, ahol található.
- 81 Ilyen feltételek mellett az olyan fogadó tagállambeli nemzeti szabályozás, mint az alapügybeli, teljesíti az arányosság követelményét, amennyiben csak akkor írja elő a másik tagállamban található hitelintézeteknek a szolgáltatásnyújtás szabadsága rendszerében végzett ügyleteket illetően, hogy a pénzmosás és a terrorizmus finanszírozása elleni küzdelem érdekében szükséges információkat

közvetlenül a fogadó tagállam FIU-jának továbbítsák, amennyiben hiányzik a FIU-k közötti teljes és mindenre kiterjedő együttműködést biztosító, valamint a pénzmosás és a terrorizmus finanszírozása elleni ugyanolyan hatékony küzdelmet lehetővé tevő hatékony mechanizmus.

- 82 A jelen esetben az alapügy tárgyát képező spanyol szabályozás előírja a fióktelep által vagy állandó telephely nélkül a szolgáltatásnyújtás szabadsága rendszerében tevékenységüket Spanyolországban kifejtő hitelintézeteknek, hogy közvetlenül a spanyol FIU-nak továbbítsák a bizonyos területekről induló vagy oda irányuló pénzügyi műveleteket, feltéve hogy az érintett műveletek összege meghaladja a 30 000 eurót.
- 83 Egy ilyen szabályozás, amely nem általában akármilyen, a szolgáltatásnyújtás szabadsága rendszerében spanyol területen végrehajtott ügylet bejelentését követeli meg, hanem csak azokat, amelyeket a nemzeti jogalkotó által meghatározott objektív kritériumok alapján gyanúsnak kell tekinteni, nem tűnik aránytalannak.
- 84 Végül, ahogy a főtanácsnok indítványának 115. pontjában kiemelte, e szabályozás azzal, hogy minden olyan hitelintézetre, illetve minden olyan külföldi személyre vagy intézményre ró kötelezettségeket, akik Spanyolországban állandó telephely, fióktelep útján vagy a szolgáltatásnyújtás szabadsága keretében tevékenykednek, nem tűnik hátrányosan megkülönböztetőnek.
- 85 A fenti megállapítások összességéből következik, hogy a feltett kérdésre úgy kell válaszolni, hogy:
- a 2005/60 irányelv 22. cikkének (2) bekezdését akként kell értelmezni, hogy azzal nem ellentétes valamely tagállam olyan szabályozása, amely előírja a hitelintézeteknek, hogy a pénzmosás és a terrorizmus finanszírozása elleni küzdelem érdekében a kért információkat közvetlenül e tagállam FIU-jával közöljék, ha ezen intézmények a tevékenységüket a szolgáltatásnyújtás szabadsága rendszerében a tagállam területén fejtik ki, amennyiben e szabályozás nem ássa alá az említett irányelv és a 2000/642 határozat hatékony érvényesülését.
  - Az EUMSZ 56. cikket úgy kell értelmezni, hogy azzal nem ellentétes az ilyen szabályozás, ha azt közérdeken alapuló kényszerítő indok igazolja, alkalmas a kitűzött célok megvalósításának biztosítására, nem haladja meg az elérni kívánt cél megvalósításához szükséges mértéket, és hátrányos megkülönböztetéstől mentesen alkalmazzák, amit a nemzeti bíróságnak kell a következő megfontolásokra tekintettel vizsgálnia:
    - az ilyen szabályozás alkalmas a pénzmosás és a terrorizmus finanszírozásának megelőzése mint cél elérésére, amennyiben lehetővé teszi az érintett tagállam számára, hogy a területén szolgáltatást nyújtó hitelintézetek által végrehajtott gyanús pénzügyi műveleteket hatékonyan felügyelje és felfüggeszesse, valamint adott esetben a felelősöket felelősségre vonja és megbüntesse.
    - a tevékenységüket a szolgáltatásnyújtás szabadsága rendszerében gyakorló hitelintézeteket e szabályozás szerint terhelő kötelezettség e cél elérése tekintetében arányos intézkedésnek minősülhet, amennyiben az alapeljárás tényállásának időpontjában semmilyen hatékony mechanizmus nem állt rendelkezésre a FIU-k teljes mértékű és mindenre kiterjedő együttműködésének biztosítására.

A költségekről

- 86 Mivel ez az eljárás az alapeljárásban részt vevő felek számára a kérdést előterjesztő bíróság előtt folyamatban lévő eljárás egy szakaszát képezi, ez a bíróság dönt a költségekről. Az észrevételeknek a Bíróság elé terjesztésével kapcsolatban felmerült költségek, az említett felek költségeinek kivételével, nem téríthetők meg.

A fenti indokok alapján a Bíróság (harmadik tanács) a következőképpen határozott:

A pénzügyi rendszereknek a pénzmosás, valamint terrorizmus finanszírozása céljára való felhasználásának megelőzéséről szóló, 2005. október 26-i 2005/60/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv 22. cikkének (2) bekezdését akként kell értelmezni, hogy azzal nem ellentétes valamely tagállam olyan szabályozása, amely előírja a hitelintézeteknek, hogy a pénzmosás és a terrorizmus finanszírozása elleni küzdelem érdekében a kért információkat közvetlenül e tagállam pénzügyi hírszerző egységével közöljék, ha ezen intézmények a tevékenységüket a szolgáltatásnyújtás szabadsága rendszerében a tagállam területén fejtik ki, amennyiben e szabályozás nem ássa alá az említett irányelv és a tagállamok pénzügyi hírszerző egységeinek az információcsere terén folytatott együttműködésére vonatkozó rendelkezésekről szóló, 2000. október 17-i 2000/642/IB tanácsi határozat hatékony érvényesülését.

Az EUMSZ 56. cikket úgy kell értelmezni, hogy azzal nem ellentétes egy ilyen szabályozás, ha azt közérdeken alapuló kényszerítő indok igazolja, alkalmas a kitűzött célok megvalósításának biztosítására, nem haladja meg az elérni kívánt cél megvalósításához szükséges mértéket, és hátrányos megkülönböztetéstől mentesen alkalmazzák, amit a nemzeti bíróságnak kell a következő megfontolásokra tekintettel vizsgálnia:

- az ilyen szabályozás alkalmas a pénzmosás és a terrorizmus finanszírozásának megelőzése mint cél elérésre, amennyiben lehetővé teszi az érintett tagállam számára, hogy a területén szolgáltatást nyújtó hitelintézetek által végrehajtott gyanús pénzügyi műveleteket hatékonyan felügyelje és felfüggeszse, valamint adott esetben a felelősöket felelősségre vonja és megbüntesse.
- a tevékenységüket a szolgáltatásnyújtás szabadsága rendszerében gyakorló hitelintézeteket e szabályozás szerint terhelő kötelezettség e cél elérése tekintetében arányos intézkedésnek minősülhet, amennyiben az alapeljárás tényállásának időpontjában semmilyen hatékony mechanizmus nem állt rendelkezésre a pénzügyi hírszerző egységek teljes mértékű és mindenre kiterjedő együttműködésének biztosítására.

Aláírások